

„Soča“ izhaja vsak petek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.50
Poč leta . . . . . „ 2.30
Četrt leta . . . . . „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanica“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Glasiloslovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“. in na starem tigu. — v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici v Mailing-ovi tiskarni, naročnina pa oskrbništvu „Soča“ Via del Giardino v Zoratti-jevi hiši II. nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

V Gorici 6. marcija.

Dne 3. t. m. je bila smrtna obletnica našega nepozabljivega narodnega buditelja d. ra Lavrič-a; oficijelno se ni praznovala in menda tudi v ožjem krogu njegovih posebnih prijateljev in častiteljev ne. Zakaj ne? tega ne vemo prav in dalje razmišljavati o tem, se nam tudi ne zdi primerno. Obuditi pa smo hoteli pri tej priliki mej vsemi rodoljubi spomin na vrlega, značajnega moža, katerega so mnogi imeli samo za narodnega sanjača, dasi je vedno z odprtimi očmi budel nad narodom, v ljudstvu vstrajno vzbujal narodno zavest, njegove najsvetejše pravice pri vsaki mogoči priliki na vso moč zagovarjal in branil in svojo eksistencijo žrtvoval, da je preljubljenemu slovenskemu narodu pomagal in koristil v njegovem duševnem in materialnem razvoju.

Mož je bil idealist, pravite in imel je te in one slabosti. Da, imel je svoj ideal in ta prekrasni ideal ste bili svoboda in omika slovenskega naroda. Tudi svoje slabosti je imel, to je res. Angelji jih nemajo, pa celo ti so se bili o svojem času pregrešili; a kdor je iz mesa in krvi, ima vsak brez izjeme svoje slabosti. Iстина pa je, da je rajski d. r. Lavrič iskreno ljubil svoj narod in da je zanj neumorno delal in mnogo žrtvoval. Ker je pa posebno mej nami na Goriškem svojo delavnost razvijal, ker je bil tu glavni snovatelj raznih narodnih društev in javnih zborov, ker je bil zlasti mej ustanovitelji, pa tudi mej najmarljivejšimi sodelavci naše „Soče“, pozivlja nas o priliki tužne obletnice čut odkritosrčne hvaležnosti, da mu kličemo iz dna srca: Lahka Ti zemljica, preblagi Karol, in večni spomin mej nami!

V družinah, posebno v takih, kder so otroci raznih mater ali očetov, vname se mej mladim ljudom pogostoma prepir; povod se mu vsak dan ponuja v družinskih razmerah. Navadno držé otroci iste matere ali istega očeta skupaj ter se ne vdajo, če se ne morajo. Takih preprirov ne vkroti lahko drugi, nego družinski oče ali gospodar, ako zastavi v to svojo avtoriteto ter z odločno besedo veli: Tu sem jaz gospodar, tako mora biti in mir besedij! Se ve, da je malo nepristranskih očetov; vsak razsodi najrajše na korist svoje krvi svojih ljubljencev; za to pa je od take razsodbe do novega prepira navadno le kratek korak. —

Taka velika družina je naša Avstrija, v kateri bivajo sinovi in hčere raznih mater, raznih rodov; tudi mej njimi se vnamejo pogosti prepiri, ker hočejo otroci ene matere več biti od drugih, ker žele eni gospodovati, a drugi jim ne marajo pokorni biti. V naših državnih razmerah ne manjka noben dan povoda domačim homatijam in tudi teh ne more lahko vkrotiti drugi, nego oni, kateri so nam postavljeni za državne gospodarje in kot taki vladajo osodo mnogorodne Avstrije. A žalibog so ti gospodarji to in unstran Litave vselej pristransko skrbeli za otroke svojega rodu, za svoje ljubljence in tako se je zgodilo, da imamo v kljub §. 19. drž. osnovnih postav dva nadvladujoča naroda v Avstriji, katerih jezika imata velike predprave v šolah, v javnih uradih in sploh v javnem življenju v veliko škodo narodnemu in sploh duševnemu razvoju drugih v isti veliki družini, v isti Avstriji živečih narodov. Ta pristranost, to očitno protežiranje enih in preziranje drugih narodov pa je ravno krivo, da naredbe naših gospodarjev, in naj so še tako odločne in stroge, ne vstvarjajo nikdar stalne zadovoljnosti mej narodi, ampak da je tudi tu navadno od razsodbe do nove homatije le kratek korak.

V zadnjem času smo si iz mnogih, še precej zanesljivih znamenj obetali, da se vtegnejo stvari v kratkem na boljše obrniti, da se vpravljajo naše domače razmere na zdravi, enakopravni podlagi in da dobimo take gospodarje, kateri bodo znali s previdno in energično roko domače homatije za vselej zatreti, narode mej seboj sprijazniti ter z nepristransko skrbnostjo pospeševati njih vsestranski blagor. A zmotili smo se vsaj za zdaj še, in če nam prihodnje državne volitve pod vodstvom, kakor se sploh trdi, nepristranskega grofa Taaffeja, ne privédejo po s. ožner prizadevanji vseh neustavovernih strank drugačne večine v

državni zbor nego je sedanja, po tem je mogoče, da smo se zmotili še za dolgo.

Razen dveh ostali so vsi oni državniki v ministerstvu, pod kojih patronstvom se je razvilo ustavo-verstvo v avstrijski državni polovici do onega cvetja, katero je v zadnjem času državnega zborovanja sé svojo bodi velikonemško bodi turkoljubno vonjavo zares uže sapo zapiralo pravemu avstrijskemu čustvu državi zvestih narodov. In voditelj temu ministerstvu je oni preljubljeni nam Stremayer, kateri si je sé svojimi šolskimi postavami in naredbami postavil „monumentum aere perennis“ mej vsemi avstrijskimi Slovani.

Te dni smo doživeli Goričani zopet nov dokaz Stremayerjeve ljubeznjive skrbnosti, katera ne želi nič iskreneje, nego da bi nas avstrijske Slovane in Italijane za vselej objelo mehko naročje vsezvlečevalne nemške kulture. —

Kar se ni posrečilo velikanu Jožefu II., to hoče pigmej Stremayer doseči — pa je še premlad krščen.

Peticije, katere so podali mestni zastop goriški in drugi občinski zastopi z Goriškega v namen, da se poduk na naših ljudskih in srednjih šolah v soglasje dene z državno temeljno postavo od 21. decembra 1867 in katere peticije je naš deželni zbor sé soglasnim sklepom podpiral, zavrnilo je ministerstvo sé suhoparno opazko, da ne dovoli nobene spremembe glede učnega jezika v tukajšnjih srednjih šolah. — Skoro ob enem pa smo pezovali, da se je na tukajšnjem dekliskem preparandiji začetkom družega semestra pri vsem tem vvela neka sprememba, katera se sicer zakriva pod krinko varčnosti, pa pomenja vendar, če jo resno pretresamo, v narodnem oziru korak nazaj, v ponemčevanji korak naprej — a oba koraka v znamenito škodo javnemu poduku. Toda o tem prihodnjic.

Dopisi.

Iz Tolmina, 2. marcija. (Izv. dop.) Ni nam ljubo, v seršenovo gnejzdo drezati, in društvene sloge, ki nam jo je zadnji pust kot težko pričakovani dar zapustil, kaliti; pa razjasniti moramo vendar v čast tolminske čitalnice in v opravičenje sedanjega odbora, kar je krivega v dopisu iz Tolmina v „Soči“ št. 9 t. l. Ne razumem, kako more naš nasprotni dopisnik trditi, da naša čitalnica hira in umira, če preišljujem, da so se vsi udi naše čitalnice mladi in stari obojega spola pretekali pust na šestih jako obiskovanih in veselih plesih radovali. Od teh plesov so bili prvi tri, dne 6. januarja s tombolo, 22. januarja, te dva s glasovirom v čitalniški dvorani, tretji s cerkljansko godbo v dvorani pri Lavretci od čitalniškega odbora vredjeni, in k zadnjemu so bili povabljeni tudi teržani. Teržani so poverlili vabilo in napravili so v osmih dneh enako veselico, katere so se vdeležili vsi tolminski gospodi, in po tem sta bila še dva v dvorani gospoda glavarja. Od teh šestih pustnih veselic v Tolminu mora vsak priznavati, da je vsaka poslednja, prednje zastran veselega in prijaznega gibanja in obnašanja prekosila. Iz tega se vidi, da naši čitalnici ni bilo treba skerbeti v drugi polovici pusta za veselice, ker so to skerbeti drugi prevzeli. Sred posta bomo imeli besedo z igro „V spanji“ in kako deklamacijo; za petje bomo prosili našega nasprotnega dopisnika, da nam ustmeno ali pa pismeno naznani, kje so tisti pevci, s katerimi se v svojem dopisu hvali.

Toraj ni res, da se iz Tolmina nima kaj poročati o narodnih veselica; le hvaliti se ne maramo, in kader ne vemo sporočiti posebne zanimivosti, rajši molčimo. Posebno je bilo dobro molčati, dokler so se gledale stranke ko pes in mačka. Ker je nesloga nehala, nadjati se imamo boljših časov in tudi besed in drugih zabav v prosep narodnega napredka, samo da nam naš neznan nasprotni dopisnik pevce preskrbi.

Iz Kobarida, 4. marcija. (Izv. dop.) Komu se ima zahvaliti Švica, da v njej napreduje poljedelstvo in živinoreja, da se razširja od dne do dne obertinja in kupčija, da cvete umetnost in vednost, komu je hvale dolžna, da se nje prebivalci zvedajo človeških in državljanskih pravic in dolžnostij, da so vselej pripravljene žrtvovati svojo kri in imenje svoji domovini? izverstni šoli. Švicarji vedó ceniti pravi pomen šol. Zato so tudi najlepše hiše po vaseh in terjih šolska poslopja. Njih učitelji so izgledni odgojitelji, zato jih ljudstvo dobro plačuje in močno čišla. Iz tega vidimo, da sreča ali nesreča narodov leži v učiteljskih rokah. — Ali se moramo mi z razmerami, kakoršne nahajamo v Švici, ponašati? Jeli pri nas poštenost in odkritosrčnost doma? Ni treba hoditi noč in dan, preden značajnega moža vdbimo? So li pri nas duševne moči vzbujene in izurjene? Težko mi je odgovoriti na ta vprašanja. — Razpravljati hočem raji naše kobaridske šolske razmere. V Kobaridu imamo tri-razredno ljudsko šolo s pripravljavnico vred, na katerih podučujejo tri učitelji in učiteljica. Pri nas se vselej sliši glas šolskega zvončka o določenem času in učitelji vstopijo vedno o predpisani uri v šolo. V šoli je mir in red. Otroci dobivajo vsak teden šolske ali domače naloge iz računstva in slovnice. Njim so precej dobro znana slovnicična pravila. Sklanja samostavnikov in sprega glagolov jim ne dela obilno težav. V šoli se goji lepo petje, katero oblažuje srca mladeži. Otroci obiskujejo redno šolo, kdor jo brez vzroka zamuja, je kaznovan. Pri nas ne dremljejo učitelji v šoli in ne rabijo leskovega olja, česar bi se ne imel nikoli dober učitelj poslužiti, ker to reči le strup v otroških persih. V Kobaridu imamo morda najboljši ljudski šolski vert na celem Primorskem, učitelji pridno zasajajo, presajajo, trebijo, snajžijo in cepijo drevesca v nazočnosti mladih, pazljivih otročičev.

Serce se zasmeja človeku, sprehajajočemu se po tem vertu, ker vidi tu, kaj da zamore storiti pridna roka, ob enem se ga polasti tolažilna misel, da se bode bolje godilo v bodočnosti našim ljudem. Da je pa naša šola taka, zahvaliti se imamo v prvi vrsti gospodu krajnemu šolskemu nadzorniku, v katerem je misel vtelesena, da postave nesmejo biti samoj na papirju, ampak da se morajo tudi izvrševati. Če bomo po tej poti hodili, potem se približamo — v prihodnosti onemu blagostanju in omiki, katero nahajamo v Švici. — So tudi v Tolminu take šolske razmere kot v Kobaridu? Če so take, potem me to neizrčeno veseli. Celo boljše bi morale biti, saj tam rezidirajo samo inteligentni možje. Mogoče je pa tudi, da so slabše, potem so tega krivi... Tolminske matere, vi ljubite svoje otroke. Tem želite vse dobro. Veliko posvetnega blaga jim ne bote mogle zapustiti, zatorej morate gledati, da jim daste pošteu serce, pridne roke in bister razum. Bote mogle reči v zadnjem hipu svojega življenja, da ste zapustile te zaklade svojim otrokom, če nimate... Ganite se torej in tirjajte, da se bodo postave spolnevale.

Iz Trsta 5. marc. (Izv. dop.) V nedeljo bil je, kakor sem Vam uže naznanil, volilni shod v Skednju. — Pred shodom bil sem pri sv. maši in sem občudoval resnično lepo in cerkveno petje skedenjskih pevcev, katere podučuje vrli g. učitelj Čenčur. — Tako lepo petje sme se v izgled staviti onim gospodom, ki skrbé za petje v stolnih in drugih mestnih cerkvah, kder človek misli, da posluša opero, a ne bogočestno cerkveno petje. — Po maši bil je volilni shod v Šumanovi dvorani; zbralo se je bilo kakih 100 volilcev in razprava bila je prav živahna. — Predsednik „Edinosti“ g. Nabergoj je v kratkem govoru omenil, da sedanji poslanec I. okraja, g. Strudthof, je v zboru vedno proti poslancem okolice glasoval in da je posebno on kriv, da se je sprejela postava zaradi razširjenja mesta, posvaril je konečno volilce, naj ne volijo več prilizljivih tujcev in naj pazijo, da ti tujci ne demoralizujejo okolice z denarom ter naj volijo domačega poštenega človeka. — Govorili so po tem še drugi in vnela se je živahna razprava, nekdo je celo hotel za-

govarjati Strudthofa, a spodletelo mu je; h koncu je obveljal predlog, da se voli takoj kandidat za I. okraj in bil je skoro enoglasno izvoljen in kot kandidat proglašen g. Ant. Križanac, veliki posestnik in poštar v Zavljah. — Nazoči kandidat sprejel je kandidaturu in na zahtevo g. E. obljubil slovesno, da bode zmerom edino postopal z drugimi narodnimi poslanci okolice ter držal se načel polit. društva „Edinost.“

Naj pri tej priliki omenim posnemanja vrednega postopanja g. I. Sancin-a, katerega so mnogi in posebno družabniki „Edinosti“ hoteli postaviti za kandidata. — On sam je poizvedaval za javno mnenje in na vse kraje posredoval, da so se vsi glasovi zedinili za Križanaca. Tako zatajevanje samega sebe na korist reči zasluži javno priznanje in ga malokedaj nahajamo tudi v višjih krogih. —

Mnenje je, da bode narodna stranka gotovo zmaga s postavljenim kandidatom, ki je v okolici jako priljubljen in upliven, ter jako premožen mož. —

Naj Vam še naznanim, da hočejo Skedenjci napraviti lastno gospodarsko društvo in založno in da imajo v ta namen uže zagotovljenih nekoliko tisuč forintov; — Prav tako, vrli Skedenjci, na svoje noge se postavite in ne pustite do Vas volkovom v jančji koži; plakate g. Strudthofa, katere uže zdaj trosi v taki veliki množini mej vas, pa zbirajte in sežgite jih javno v dokaz, da je največji greh, zlorabiti Vaš materni jezik v take grde namene. — V nedeljo popoldne imeli smo pa volilni shod pri „Lovcu.“ — Tam se je zbralo kakih 60 najuplívnejših volilcev, slišali smo marsikatero pametno, a tudi kako zarobljeno, posebno pa so se osmešili cni, ki so skoro terjali, da mora bodoči poslanec vsakemu volilcu pridobiti kak kos ceste, kak kos tlaka, kako svetilnico itd. Pač svetilnice bi bilo treba takim volilcem. —

Ker se po takem debatiranju volilci niso mogli zediniti v osebi kandidata, obveljal je posredovalni predlog, da volilci izvolijo 12 zaupnih mož, kateri po tem, ko so govorili z vsemi volilci, skupno postavijo kandidata, ki mora na vsak način biti naroden človek, ter ga naznanijo v 14ih dneh odboru „Edinosti.“ Ker je večina volilcev v II. okraju zanesljivo narodna, smo gotovi, da ti zaupni možje postavijo pravega kandidata in da bode naša narodna zmaga tudi v tem okraju gotova. — V nedeljo bode v čitalnici Rojanski volilni shod za III. in IV. okraj; tam smemo biti gotovi, da proderejo odločno — narodni kandidatje, ker ta dva okraja sta izgledno narodna, posebno pa St. Ivan, ki je vendar najbližji mesta. V mestu delajo se prav pridno priprave za volitve, v 3. razredu je mnogo upanja, da zmaga avstrijska stranka in zdaj je v 4. okraju dosti upanja, da propadejo lahoni, ker mesarji, ki so glavni matadorji v tem razredu, so se med seboj razprli in večina se je ločila od lahonske stranke, vsled česar „L'Indipendente“ poje jeremijade.

Naša čitalnica je zadnje dneve pusta imela dva prav lepa in dobro obiskana plesa. — Zdj se odbor s tem bavi, da priredi nekoliko besed in veselic v postu in po veliki noči. — Veseli smemo biti, da imamo zdaj v svoji sredi zopet prav izvrstnega pevovodjo, kateri bode gotovo porabil izvrstne pevske moči v mestu in okolici. — Te vam uže zagotavljam, da tacega materiala nij nikder na Slovenskem, nego tukaj v Trstu in okolici in naša čitalnica bi morala postati lorišče, kder se skušajo te izvrstne moči. —

Ker zadnje dneve predpusta nij bilo korse, zmislili so se naši mestni očetje, da napravijo tako korso (Carnevallone) prvo nedeljo v postu. — Res je bilo vse napovedano, konfeti so bi pripravljene, vreme izvrstno, kočij je prišlo prav malo in še te so se hitro pozgubile, tako da je bil ta postni korso nič drugega nego sijajen „fiasco“. — Tudi „postna kavalkina“ v gledišči nij bila posebna. — Vsaka reč o svojem času in v Trstu je večina vendar le konservativna, kakor sem uže večkrat trdil. —

Te dni smo zopet slišali pocati petarde. Ena je počila celo na dvorišči arestov, kder so zaprti tudi Vaši goriški „Irredenterji.“ —

Iz Ljubljane, 3. marcija. (Veliko hrupa — za nič.) Pri Vas na Primorskem: v Trstu in v Gorici pokajo petarde, pri nas — topovi; pri Vas za demonstracijo, pri nas za — ogenj! Prošli teden smo čuli dva strela raz grada, znamenje da gori v kakem predmestju; za streloma nam potem pove čuvaj s pomočjo govorne trobe (sprachrohr) se stolpa, da gori v Gradišči, kar je ljudi tako razburilo, da je bila v trenutju gneča v onem kraji, vzlasti ker je bilo okolo poldesete ure zjutraj. Vse je mislilo, da je uže vse predmestje v ognju: požarna straža bila je kmalo na mestu sé svojimi brizgalnicami, lestvami, vervmi i drugo ropotijo i šaro upotrebjevano v enacih slučajih; vsak, kedor je bil v tem času prost, i koji se je lahko odtegnil svojem vsakdanjemu opravilu, podvizal se je i pospešil svoje korake, deloma da bi po svojih močeh tudi nekoliko zabranil i zaprečil temu požrešnemu ognju daljni pot, deloma pa tudi — kakor navadno ob enacih prilikah — da bi zijala prodajal i z rokama v žepih, z odpertimi ustmi i debelimi očmi opazoval, kako se drugi (po njegovih mislih: norci) trudijo, okolo ognja boječi se, da se ne uresničijo Schillerjeve besede: „doch furchtbar wird die himmelskraft, wenn sie der fessel sich enträuft.“

A kaj je bilo? — Dimnik, ali bolje da rečem, saje so se bile vnele v dimniku! Čuvaj z grada videl je nekoliko dima kaditi se i — pum! pum! i ljudje skupaj!

Kaj enacega se je v Ljubljani uže večkrat zgodilo, da je čuvaj streljal — za nič! Lanskega leta ali pred dvema letoma zagledal je bil neke okno neke hiše vse žareče, — solčni žarki odsevali so tako zmotljivo — i misleč da gori: pum! pum! je donelo po Ljubljani! Ko so se bili ljudje sešli — smejali so se drug drugemu, da so prišli — norce brit!

Ako se bode to dostikrat ponavljalo, vtegne se zgoditi kakor onemu pastirju, o kojem smo čitali v ljudskej šoli, da je — stoječ na skali za streljaj oddaljen iz vasi i hotoč norčevati se z vaščani — klical i se derl na vse gerlo: volk! volk! Ljudje so priderli z vilami, kolmi, s cepci, motikami, sekirami, ženske s kuhanico, z loparjem, grebljo i preslico, da bi odgnali tega g. Isegri-ma od ovac i druge živine. A prihiteli so zastoj; nij ga bilo volka! Ko v drugič kriči: volk, volk! pride jih še nekaj, bolj butastih i abotnih, a pametna množina je doma ostala za ognjiščem! V tretjč se pa v resnici dogodi, da pride volk i začne neznansko gospodariti med živino; pastirče ves v obupu kliče uže hripav ljudi na pomoč, — a nij bilo žive duše! Kedor ima ušesa, da sliši, naj sliši! pravi sv. Lukež v XIV. poglavju, v petnajsti versti!

S. D.

Politični pregled.

Z DUNAJA. — Zdj zborujeti delegaciji v Budapeštu. Vlada jima je v obravnavo predložila tri predloge gledé stroškov o zasedanji in administraciji Bosne in Hercegovine za lansko in letošnje leto. Ustavoverni poslanci, kateri so si namesto dr. Herbsta izvolili za svojega voditelja dr. Sturm-a, branijo se dovoliti zahtevane svote. Dr. Sturm je rekel vojnemu ministru, grofu Bylandt-Rheitu, da se mora strmeti, zakaj je morala Avstrija 280.000 vojakov na svoje postaviti zoper 28.000 slabo organizovanih ustašev. In vendar je mož bral uradna in privatna poročila z bojišča ter dobro ve, koliko bolje bi bilo za Avstrijo, ako bi bila koj v začetku večo moč vporabila za zasedanje. A ustavoverna gospoda hoče le dražiti in svojo bistroumnost do dna izprazniti, — predno neha nje gospodarstvo. Pa ne opravi ničesar; kar je treba novi Avstriji, to mora biti. — Vojni minister je v odseku avstrijske delegacije izrazil upanje, da se kmalo odstranijo zavire, ki se protivijo izdelanji železnic Sisek-Novih. — Volitve v novi državni zbor bomo imeli — kakor se „Presse“ iz Prage poroča, 5. septembra za kmetske okraje, 13. septembra za mesta in 15. septembra za veliko posestvo. — Deželni zbori bodo pa nekda med velikonočjo in binkošti zborovali.

OGERSKO. — V državnem zboru ogerskem se je oglasil v razpravi o državnem proračunu tudi hrvaški poslanec Živkovič; a bolje bi bil storil, ako bi bil molčal; kajti zatrobil je gledé bosenske okupacije v madjarski rog in to ne more biti ni Hrvatom všeč, ni drugim avstrijskim Slovanom. Imajo pač tudi Hrvati svoje mameluke, kakor jih imamo mi. — Ogerske finance so strašno slabe. Od leta 1875 so se pomnožili davki za 30 milijonov; vsako leto je 28 milijonov primanjkljeja in na obrestih dolga, ki ga ima Ogerska, je treba plačevati vsako leto 96 milijonov.

HRVATSKO. — V vojaški granici razsaja v raznih krajih goveja kuga; pa tudi v Dalmaciji se je uže prikazala v nekaterih občinah. (Vsled tega je menda pri nas zapovedano, da ne sme nikdo živine na trg priganjati, ako nema od dotičnega županstva spričevala, da je popolnoma zdrava.)

BOLGARIJA. — Odbor narodne skupščine, kateri ima pretresovati želje vzhodnje-rumeljskih Bolgarov, sklenil je soglasno, sestaviti in evropskim velevlastim poslati spomenico. — Rusija namerava nekda razposlati velevlastim okrožnico, da se prenaredi berlinska pogodba bolj v Bolgarom prijaznem zmislu. Sploh prinaša več listov vest, da se vtegne v kratkem vresničiti ideja konference poslanikov vseh velevlasti v enem izmed glavnih mest Evrope, da se rešijo nedoločena in prepirna vprašanja berlinskega dogovora. Anglija ni temu protivna. — Načrt Bol-

garske ustave, katerega je skupščini predložil knez Dondukov-Korsakov, obsega 170 članov. Sestavljen je po raznih drugih ustavah in v obče se more priznati, da so v njem zapopadene določbe primerne bolgarskim razmeram, seveda kedar postanejo rednejše od sedanjih. Ustava ima veljati pet let, potem se lahko spremeni ali popravi, če sklenete to dve tretjini narodne skupščine.

RUSKO. — Dne 21. febr. je bil napaden v Harkovu tamošnji guverner knez Krapotkin. Ko se je po noči med 11. in 12. uro domov peljal z dekliske odgojevalnice, kder je bil na plesu, ustrelil je na-nj iz revolverja nek zašemljen mož, ki je potem takoj ubežal. Kroglja je zadela kneza v levo pleče, ter mu kost razdrobila. Vkljub nagle pomoči je knez nekoliko dni pozneje po hudih mukah umerl. — Morileca še niso iztaknili, a sodi se sploh, da je ud skrivne zarote „nihilistov“, kateri se močno širijo po Ruskej. — V Kievu so našli skrivno tiskarnico. Ko jo je policija preiskavala, prišlo je do krvavega boja mej delavci in policisti in žandarmi. 16 ljudi je v zapor dejanih.

Domače stvari.

Dva ministra v Gorici. Ponedeljek zvečer se je pripeljal sém z vlakom prišedši iz Trsta minister trgovstva Chlumetzky. Njegova soproga stanuje uže nekoliko časa v Gorici. Tudi finančni minister baron Pretis biva te dni mej nami. Dobro sta jo zadela; saj si ni misliti lepšega vremena, kakor nam ga je marcij prinesel — po skoro petih mesecih neprestanega deževanja. Mandelji začenjajo cvesti, pa tudi po osojnih grivah se oživlja narava. —

Nevihta na morskem obrežju. Kakor na suhem, razsajala so pustni terek slaba vremena tudi na morji. Tržaški dopisnik nam je iz Trsta o tem uže zadnjič poročal. Iz Grada in Barbane pa se piše, da sta bila istega dne oba pod vodo. V vse hiše je bilo uderlo nenavadno vzdignjeno morje, posamezne ribarske koče je voda odnesla, pa tudi mnogo nastavljenih mrež so potrgali od juga razburjeni valovi in razrušili druge ribarske priprave. Škoda je znamenita in hudo jo občutijo siromašni ribčji.

Mestno gledališče. Dramatične predstave, ki se vrše sedaj o postnem času v mestnem gledališči, so od strani mestjanov tako slabo obiskovane, da namerava prihodnji teden društvo oditi, če se stvar na bolje ne obrne.

No brate „Isonzo“ kaj porečeš o tej za Gorico jako sramotilni zadevi? Japonci in cirkus, pa tudi Recardini sé svojimi marjonetami so imeli vselej boljšo srečo.

Kaj pa bi bilo potem, ko bi nas „Italia irredenta“ objela — si lahko sleherni misli.

Bosna-Hercegovina. Za te dve novi avstrijski deželi so nakupili podvzetniki po Goriškem mnogo konj za vožnjo. Muogo nadušljevil šimljev in pramov je odpotovalo tija doli in težko se kedaj zopet vernejo v domovino. Tudi čilih naših hribovcev roma mnogo v Bosno in Hercegovino.

Politični mučeniki. Oni nesrečni sinovi „irredente“, kateri se hladé že dalje časa v preiskovalnem zaporu, ker so nekda po Gorici trosili velezdajske proklame, razvešali revolucionarne zastave in nastavljali petarde, ter se sploh radi bavili s takimi nevarnimi igračkami, pridejo v prihodnji sesiji pred grašké porotnike.

Imenovanja. Pravosodni minister je imenoval drž. pravdnika Miho Urbančiča v Gorici za drž. pravdnika v Trst, a Evgena Taddei-ja za drž. pravdnika v Gorico, sodnijskega adjunkta Teodorja Doljaka pa za drž. pravdnika namestuika v Gorico.

Ustavljena pravda. Dalmatinski „Narodni list“ je dobil iz Ljubljane pismo, da je državno pravdnništvo popustilo preiskavo zoper njegovega urednika Biankinija in njegov govor o 70 letnej svečanosti dr. Bleiweisovej.

Goriška čitalnica napravi še v tem mesecu besedo z igro i petjem; pleše se pri nas v postu ne in slabo kupčijo ima baje tudi oni, ki napravlja ob nedeljah plese v gostilni „Evropa“.

Premembe v učiteljstvu. Gosp. Fr. Bunc, naučitelj v Komuu, je predstavljen v Škrbino. Gosp. Jelsček pride iz Skopega v Povir, g. Petrič v Štjak, a g. Janko Leban v Lokvo (Corguale).

Obravnave pred porotniki v Gorici so začele pretekli ponedeljek. Prva, katere se je veselilo radovedno gorisko občinstvo, ker je šlo za razžaljenje

časti, zaradi katerega je tožil novi odvetnik dr. Vinci urednika tukajšnjega ital. dnevnika „L'Isonzo“, Henrika Jurettig, je končala, predno se je začela, ker ste se stranki na predvečer obravnave pobotali. Bi bila gospoda pač lahko poprej poravnala svoje stvari in ne čakati zadnjega dne, da so morali porotniki, katerim ne manjka doma drugih opravil, pohajkovati po avstrijski Nizzi — in to na svoje stroške. O drugih obravnava, katere se jutri sklenejo, poročimo prihodnjic.

Allgemeiner öster. Lehrertag bode prihodnje binkošne praznike menda na Dunaji. Prišli bodo učitelji od vseh bližnjih in daljnih krajev naše mile Avstrije skupaj. Program bode kasneje objavljen. Kaj pa mi primorski učitelji, ali se ga bomo vdeležili? — n.

Ostra kazen. V Celji so nedavno obhajali gimnazijski dijaki „slovenski večer“ in so pri tej priliki peli tudi rusko himno. Za to in zaradi še nekaterih nerednosti, ki so se pri tej priliki godile, izključenih je 5 dijakov, 30 pa je zaprtih; nekateri so izgubili vsled tega tudi stipendije po 200 in po 150 gld. O ruskeji himni se je izrazil ravnatelj celjskega gimnazija, da je „kein österreichisches Herz dulden darf.“ In vendar jo je zaigrala vojaška godba celo našemu cesarju v Košicah, ko je napil svojemu prijatelju carju, in enako nadvojvodu Albrehtu, ko je v Zagrebu pregledaval vojake in peli so jo pri raznih koncertih na Dunaji in drugod, kder so bila zbrana samo poštena avstrijska srca, pa nikomur ni na misel prišlo, da bi se zaradi nje žalil, mariveč so jo povsod zadovoljno sprejeli. Naj bi si gosp. ravnatelj vendar roko na srce položil, ter se poprašal, ali bi tudi tako strogo postopal, ako bi n. pr. nemški dijaki pri „nemškem večeru“ zapeli „Heil unserm König, Heil!“ ali pa „Die Wacht am Rhein“? Dvomimo!

Tatvina ne prinese sreče. — Micika Šimčičeva dvajsetletna mladenka iz Malega Ubelskega doma službovala je več let naj prej ko pestunja, potem pa ko dekla v raznih družinah sezanskih. Fantovska nej ravno bila, a imela je ne hvale vredno navado, da je prerada v vinskih kupic dno špegala. Lani i letos do prve polovice januarja služila je v gostilni i pekarni Franice udove Gregorinke, matere izvrstnega mladenca Večeslava Gregorina, sedanjega pravnika na dunajskem vseučilišču. Uloga Franica Gregorinka trudila se je noč i dan; kakor pridna vlastelica imela je pri vseh opravljenih svoje skrbno oko — a pri vsem tem kupčija nej je šla, kajti domača tatica, njena dekla Micika Šimšičeva, izmikala jej je kruha, zabele, denarja, da i vina iz kleti, v katero je zahajala s ponarejenim ključem. Za koliko jo je ta nesrečna vinska sestra poškodovala, ne more sama poškodovanka povedati; morda za petdeset, morda za čez tri sto goldinarjev. — Kmalu potem šla je Micika Šimšičeva služiti k Marici, ženi kapitaliste Miha Smrdela. V tej hiši vkradla je bleđa Micika blizu sto i devetdeset gold., ter posrkala iz kleti, v katero je tudi zahajala s pomočjo ponarejenega ključa, marsikako kapljico terana. Marici Smrdelki je skoraj vsa škoda povrnena. Dne 3. marcija t. l. sedela je Micika Šimšičeva na obdolžnej klopi pri c. kr. deželnem sodišču v Laškem, ktero jo je obsodilo na leto i dan v težko j-čo postroeno vsak mesec z enim postom. — Ljube mladenke, ki služite v tujih hišah, varujte se tacih dejanj, da ne bode svet za vami s prstami kazal, kakor za Miciko Šimšičevo, kajti le to velja, kar si kedo pošteno zasluži!

Najtečnejša rastlina za človeško hrano izmej vsega rastlinstva, kar je po kemičnih preiskavah dokazano, je od leta 1873 v Evropi znana rastlina „Soja hispida“. Jaz sem dobil l. 1876 od umrlega gospoda prof. Haberlandta 300 zrn, te sem dve leti vse posadil, in imam od njih okolo 130 kilo pridelka. Seme ima drobnemu fižolu podobno, toda iz jednega samega zrna se najmanje 100 zrn pridelka. Prvo leto sem delal poskušnje, in sem naštel na jednem stebli 50 do 400 strokov, v vsakem po 2 do 3 semena. Opomniti moram precej, da imam tri vrste, rumena ima okolo 50 strokov po 3 semena, rujava okolo 60 po 2½ semena, in črna okolo 100 strokov po 3 semena. Mi nemamo sočivja, da bi nam iz jednega semena 100 ali 200 semena dal, kar se pri „soji“ nahaja.

Ker je to sočivje prav rodovitno in najredivejše, zaradi tega ga uže povsod po Avstriji sejejo, in je rezevu tečna hrana in bogatino zlat denar.

Seje in obdeluje se kakor fižol.

Po Istri rabijo revni ljudje „sojo“ namesto kave, in se hvalijo, da je dobra, žgejo jo isto tako kot kavo in posle smeljejo.

Ako se hoče „soja“ mehko skuhati, se je ne sme več od pol lonca z mehko vodo zaliti in počasi kuhati, in prej to noč v vodi namočiti. Steblo in perje je za živino dobra hrana, kakor fižolova slama. „Soja“ obrodi povsod, kjer se še turšica seje. Imamo pa tri vrste: zgodnjo rumeno, malo kasneje rujavo, in kasno črno vrsto, zadnja nij za vse naše slovenske kraje, prvi dve pa obroditi povsod.

Vsak, kdor je jedenkrat „sojo“ posadil, je ne more dosti prehvaliti, in sem gotov, da bodo vsi naši slovenski kmetje v malo letih namesto fižola „sojo“ sejali in jedli.

Kdor si želi semena kupiti, ga prodajam ¼ bokala po 20 krajcarjev.

Koper 4. marcija 1879.

Prof. Kristan.

Teržno poročilo. Uže mnogo let nij naš hribovec pa Furlan tako po ceni polente jedel nego letos in vesel je, pa če le more, si napravi zalogo za spomlad. Sirk se je plačeval po 1 f. 30 (31 litrov) do 1 f. 35, sedaj so cene malo vzrastle, — pa ne bode sile. Ravno tako je po ceni drugo žito, moka in otrobi.

V Ritterjevih mlinih stane 100 kil moke št. I. 21.60, II. 19.30, III. 17.20, IV. 15.—, V. 12.—, VI. 9.50; otrobi so po 5 f. 20 — 100 kil, kar je stal prejšnja leta star cent; riž je od 18 f. do 21.50.

Izvrstno graško pivo „Reininghaus“ in dolensko vino se dobiva po ugodnih cenah na korenju pri fontani.—

Razne vesti.

Nadvojvoda Albreht i beg Kapetanovič.

— On dan, ko je bosensko poslanstvo predstavilo se našemu cesarju, obiskalo je tudi nadvojvoda Albrehta, prijatelja Slovanov. Nadvojvoda sprejel je Bosnjake najprijaznejše ter je zauprašal bega Kapetanoviča, da li je iz Ljubuškega doma. „Sem visost Vaša!“ odgovori mu beg Kapetanovič. „Ko sem pred štirimi leti, — zavrne nadvojvoda — „šel po Dalmaciji, videl sem Vaše dvorove.“ „Znano mi je, da je Vaša visost onod hodila i da ste vi prijatelj zlasti Hrvaške i Bosne“, — odgovori Kapetanovič. Na to mu nadvojvoda odvrne: „Milo mi je to čuti baš iz Vaših ust!“ — Naš nadvojvoda Albreht, na kterege smo mi lahko ponosni, je vselej i povsod mož.

Star vojniki. — Karlo Montresov, gotovo najstarejši vseh ruskih generalov, ki se je vdeležil francosko-ruske vojne leta 1812, vitez Jurijevega reda i general carske konjaniške garde je pred dvema tednoma v Kurskem umrl. Lani je obhajal petdesetletnico svojega generalstva i sedemdesetletnico svojega častništva. Ob novem letu stopil je v devet deset pet leto svoje starosti. On je baje tisti mož, ki je leta 1815 s tadanjim ruskim carom v nekej kmeškeji hiši nad Ljubljano kislo mleko srehal.

Čudovit samomor. — Amerika, ktero je našel Kolomb, je gotovo čuden svet. Tam je, ljubi bračče! doma največe bogastvo, največe siromaštvo, tam so doma največi pobožnici i največi hudodelnici, tam žive največi značajnici a tudi največi hulje (ničvredni ljudje) i največi sanjači. Čujte, kaj se je on dan v Lovisani, enem poglavnih mest, dogodilo. Bila je glediščna predstava. Eden igralcev je na odru svojo rolo zopernika tako izvrstno igral, da je bil večkrat pohvaljen. Koncem igre, ko je prišel čas, da se ima umoriti (se ve, da le na videz), vzame iz nožnice o stro bodalo ter si je ubode v prsi na levo stran, ter bojuje se v zadnjih naporih, umre. Občinstvo, ki je menilo, da se je igralec, ki je ta čin tako naravno izvedel, samo pretvarjal, hvalilo je igralca neizmernim rokoploskanjem. Ko je zagrinjalo padlo, ponavljalo je pohvalo i klicalo igralca, da se zopet prikaže. Pokaže se mestu njega drugi igralec, kateri poslušalcem i gledalcem raznani, da se je „zopernik“ v resnici usmrtil. Zagrinjalo se zopet dvigne in občinstvo je v zadnjič gromovito pohvalilo na odru v krvi ležečega nesrečnega igralca.

Nesreče na Koroškem. Na Koroškem je padlo zadnje pustne dni strašno snega; na pustni torek pa so se začeli raz hribov plazovi vdirati in so prouzročili na mnogih krajih velike nesreče in škode. V Plajbergu se je uderil na pustni torek popoldne snežen plaz z Dobrača, pod katerim leži Plajberg tako, da skoro pol leta nemajo solnca. Zaslul je 7 hiš in mnogo drugih poškodoval. Mrtvih je nad 40 osob, mej njimi cela lekarničarjeva družina, mnogo pa je hudo poškodovanih in ranjenih. Zajelo je tudi nekoliko tistih, ki so se ravno na ulicah v maškarah šetali. — Plaz ali lavina meri 100 metrov širokosti in 10 m. visokosti. V sredo po noči se je odtergal drug plaz iz Dobrača in je dve kmečki hiši razderl, pa zopet 11 osob pokopal. Debelost tega plaza je na nekaterih mestih do 30 metrov. Pot mej Beljakom i Plajbergom je tako s snegom zakidana, da se ni še mogoče po njej voziti. — Tudi pod Predelom, blizu Železne Kaplje in drugod po Koroškem so plazovi mnogo poslopj zasuli in poderli, več človeških življenj pokončali in sploh neizmerno škodo učinili.

Meščanski ponos. — Meščanje svobodnega mesta Hamburga so predlog dr. Gerzona, da odsle naprej ne sme nobeden mestni činovnik (uradnik) ni sprejeti ni nositi nobenega reda, skoraj jednodušno zahvalili. „Mi moramo svetu pokazati“ rekel je dr. Krop v svojem govoru, „da smo pravi, svobodni meščanje, da ne potrebujemo milosti od nobenega kneza.“ V Hamburgu ne bode toraj toliko mamelukov i klečeplazov kakor drugod.

Ciganska kraljica mrtva. — Nej temu danu, da je spremljalo v Daytonu v Ohijскеj amerikan-

skej državi više od dvajset tisuč ljudi k zadnjemu počitku Matildo Stanley, kraljico cigansko v severo-amerikanskih zjedinenih državah. Pokojnica je bila grda, stara baburina, ki je daleč okolo slovela ko prava bogovalka (prerokinja). Ta kraljica umrla je zadnji dan februarija i njeno truplo je bilo tako imbalzamovano, da je bilo tako kakor živo. Truplo je bilo postavljeno v dvore pokopališča i vsak dan dohajali so pokojnice sorodnici, ki so truplo z novimi cvetkami krasili. Pri pogrebu samem šlo je za rajno više od dvanajst doglavnikov se svojimi rodovi, da bi pokojnej kraljici zadnji davek platili. Raka, v ktero so truplo položili, je velik hram sozidan skrljami. Nad hramom so nakopčili ciganje veliko gomilo kamenja v podobi spomenika. Nad to gomilo pride soha (statua) rajnce ciganske kraljice, ki je napravljena v pokojnice velikosti iz belega marmorja.

Sveto leto se je začelo v nedeljo 2. marcija in traja do 1. junija t. l., to jc, do Binkošne nedelje. Po starodavni navadi oznanjajo novi rimski papeži leto in dan potem, ko so k tej časti bili povzdignjeni, veliki jubilej ali „sveto leto“ vsem vernikom katoliške cerkve. Tako je storil tudi sedanji papež Leon XIII.

V Celovci in okolici je 25. dne svečana popoldne tudi razsajal hud vihar in potem je padel lepo beli sneg, ki pa je kmalu bil z rumeno-rdečkasti m prahom protresen. Isti dan popoldne so v Lesini zapazili enako prikazen. — Kako to in od kod to? Nekdaj so na rdeči (krvavi) sneg pripenjali mnoge vražne misli, dandanes pa je do dobrega dokazano, da rdečo barvo snega daje rudeči prah, ki ga hudi viharji največkrat prinesó iz velike afrikanske puščave Sahare. Kaj tacega se večkrat primeri in primerilo se je nedavno tudi na planinah v Švajci in Tirolih.

Kónj prodalo se je leta 1876, iz našega cesarstva v tuje dežele 37.410 v vrednosti 6 milijonov in 240.000 gold. Iz tega je razvidna velika škoda, katero so trpeli avstrijsko ogerki konjerejci leta 1877, ko je bila prodaja kónj v tuje dežele prepovedana. Ker je bila avgusta meseca lanskega leta ta prepoved preklicana, je zadnje mesece lanskega leta zopet na tuje bilo prodanih kónj 13.683, žebet 1559.

Pogorel je te dni grad Tervueren v Belgiji, kjer je prebivala zblaznela meksikanska cesarica, nesrečnega Maksa žena, Charlota. Goreti je začelo zjutraj, ko so ljudje še v posteljah bili. Škode je en milijon frankov.

Poslanica.*)

Gospod Alojzij Bader je priobčil v številki 7 objavo, katero smo prav radovoljno na znanje vzeli. On pravi, da ni hotel nikdar kratiti prave zasluge drugim tvornicam in njih dobrim izdelkom. Tem boljšel

Pravi, da se je bojeval in da se bode tudi za naprej zoper slabo blago in ne zoper dobro. Naj se le; mi nismo za noben boj, ali vsaj za drugega ne, nego za oni, kojega sile se napejajo edino za izdelovanje boljega in cenejega blaga; da drugi drugače mislijo in se po časnikih pričkajo, to nas pač malo briga.

Dalje pravi gosp. Bader, da držč se svojega načela prodaja vino za vino in vodo za vodo. To je sveto načelo, gosp. Bader, s katerim se iskreno vjemamo, a je tudi vselej izvajamo, prodajaje vosek za vosek.

Po tem takem sprejemamo prav radestno vse te objave. Vojska, katero je g. Bader napovedal slabemu blagu, nas čisto nič ne zadeva, ker je naše povsod za dobro spoznano. Veseli nas, da je gosp. Bader pripravljen, pripoznavati zaslugo drugim tvornicam in njih dobrim izdelkom in ne dvomimo, da je v tem pripoznanji odkritosčno izražena pohvala tudi naši tvornici. Dosedno zares ne vemo, zakaj bi se še dalje po „poslanicah“ razgovarjali.

Od naše strani je tedaj stvar popolnoma rešena in zato odložimo peró nadejaje se, da bo s tem tudi slavnemu občinstvu vstreženo.

V Benetkah 23. februarija 1879.

Gius. Reali ed erede Gavazzi.

Z ozirom na to izjavo gosp. Josipa Reale in dedičev Gavazzi se nadam, da me bodo slav. oskrbnštva častitljivih cerkva tudi z naprej z mnogimi naročili osrečevali.

V Korminu dne 25. febr. 1879.

Giacomo Palla

edini založnik v Avstriji tovarnice gg. Gius. Reali ed erede Gavazzi v Benetkah.

*) Uredništvo ni odgovorno ni za obliko ni za zadržaj.

Poklican drugam in sklepovaje svoja tukajšna opravila mi ni bilo mogoče, se povsod osebno posloviti in zaradi tega javno izrekom tu vsem svojim častitim prijateljem in znancom: Bog z Vamil V Gorici 2. marcija 1879.

F. HORAČEK,
definitor in prior milosrdnih bratov.

Dunajska borza.

	6. Marcija	6. gl.	30. kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	63	—	—
Enotni drž. dolg v srebru	64	—	—
Zlata renta	75	90	—
1880 drž. posojilo	116	—	—
Akcije narodne banke	790	—	—
Kreditne akcije	232	25	—
London	116	60	—
Srebro	—	—	—
Napol.	9	28 1/2	—
C. kr. čekini	5	54	—
Državne marke	—	—	—

Preložil sem svojo mizarsko delavnico za hišno opravo z živinskega trga v „Via Ascoli“ hiša Bollaffio št. 18, 2go dvorišče.

Sprejemam vsako rezbarsko, strugarsko in tapecirsko delo, pa tudi vsa mizarska dela pri hišnih stavbah in za hišne potrebe; imam bogato zalogo raznovrstne hišne oprave, zrcal in dr., da se mi ni bati konkurencije od katere koli domače ali tuje delavnice. Garantujem za dobro blago in delo ter vstrezam točno in po pošteni ceni. Priporočam se tedaj slavnemu občinstvu, da me počasti z obilnimi naročili.

Ant. Gregorig
mizarski mojster v Gorici.

Nova štacuna na Travniku.

Podpisani uljudno naznanjam, da sem odperl na Travniku poleg vojašnice, svojo jako izborna ter dobro založeno štacuno jedilnega in kolonijalnega blaga.

Moja največja skerb bode, p. t. svoje odjemalce vedno z najboljšim blagom ter po pošteni ceni postreči.

Odličnim spoštovanjem se priporoča
JOSIP KERŠEVANI.

Za sveto leto!

Molitvena knjižica za rabo pri obiskovanju cerkev v sv. letu je izšla in se dobiva v Mailin-govi tiskarni po naslednji ceni.

100 iztisov	2 gld.	
50 " "	1 " 50 sld.	
1 iztis	— " 4 "	

Odvetnik Ivan dr. Vinci

je odperl svojo pisarnico v bivši Rismondijevi hiši na Korenju šte. 261.

Pravo Dolenjsko namizno vino in slivovka

se dobiva po pošteni ceni pri
Kavčič & Ferfila na Korenju.

SKORAJ ZASTONJ!

Od konkurzne uprave nedavno na nič prišle velike angleške fabrike za britanija-srebro dobili smo naog, da naj vse pri nas v zalogi ležeče blago od britanija-srebra za majhno povračilo voznine in 1/4 dela plače delavske, podarimo.

Proti vposlanju svote novcev, ali pa tudi proti povzetju pri vsakej reči določene cene le kot povračilo voznine od Angleške do Dunaja in kot neznačni del delavske plače, dobi vsakdo sledeče za četrti del realne vrednosti, skoraj zastonj.

- 6 kom. žlic za jedi od britanija-srebra, in 6 kom. enacih žlic za kavo, skupaj 12 komadov, stale so preje gl. 6, zdaj pa vseh 12 komadov skupaj gl. 1.85
  - 6 " namiznih nožev od britanija-srebra, z angleškimi ostrinami od jekla, nadalje 6 kom enacih vilic, skupaj 12 komadov, ki so prej veljali gl. 9, zdaj vseh 12 kom. skupaj gl. 3.10
  - 1 zajemalec za mleko, teške kvalitete, prej gl. 3, zdaj gl. —.70
  - 1 zajemalec za juho, najtežje vrste, od najboljšega britanija-srebra, preje gl. 4, zdaj gl. 1.10
  - 6 podstavkov za nože od britanija-srebra, preje gl. 2, zdaj gl. —.65
  - 1 kleščice od britanija-srebra za sladkor, preje gl. 1, zdaj gl. —.30
- Razen tega še elegantne namizne svečnike, par gl. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; tase, à kr. 50, 75, 80, gl. 1.—, 1.40; vrčki za kavo, à gl. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; sladkorne pušice, à gl. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; sladkorne sipnice, à kr. 25, 40, 75, 90, gl. 1.—; karafindelj za kis in olje, à gl. 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5.—; pušice za surovo maslo, à kr. 75, 95, gl. 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; čaše za juho s podstavkom, à gl. 1.60, 2.50, 3.—

Neverjetno po ceni!

in za vsako gospodinjstvo posebnega priporočanja vredna je sledeča sklad, obstoječa iz 33 komadov praktičnih, ter izvrstno izdelanih stvari, narejenih iz najfinjšega britanija-srebra za neverjetno malo ceno lo gl. 6.45 in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami.
- 6 " jako fini vilice, britanija-srebro, iz jednega kosa.
- 6 " teških žlic za jedi od britanija-srebra.
- 6 " žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvalitete.
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra.
- 1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra.
- 6 kom. podstavkov od britanija-srebra za nože.
- 1 izvrstno kleščice od britanija-srebra za sladkor.

33 kom. Vse te reči so izdelane iz najfinjšega britanija-srebra, ki je na celim svetu jedina kovina, katere ostane večno bela, in se od pravega srebra tudi po 20 letnem rabljenju ne more razločiti, za kar se garantuje.

Naj se tedaj vsakdo z naročili kolikor mogoče pohiti, ker pri tako izredni cenosti se bo kmalu vse prodalo.

Naslov in jedini kraj za naročila v c. k. avstro-ogerskih provincijah:

General-Depot der Britannia-Silber-Fabriken:
Blau et Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Ces. kr. izkl. priv. nepremolljivo dunajsko občno mazilo za usnje

KAROL RUSS-OVO.

Od vis. c. k. ministerstva za deželno brambo preskušani in pri c. k. vojski vpeljan ter priznan kot najboljši pripomoček za ohranitev usnja.

Solni, črevlji, usnja na kočijah, jermenje, naj je še tako trdo, suho, popocano, postane, za to se garantuje, če se le enkrat namaže, volno, elastično, popolnoma nepremolljivo, temno-črno in svilo in vedno trajno. To mazilo je brez duha, neskončno izdatno, ne zmrzne nikdar, se nikdar ne zažalti; odstrani potrebo navadnega črnila za škornje in ne pomaže ni rok ni obleke. 1 škatlja na poskušnjo po 50 kr., — 1 škatlja 1/4 klg. po 1 gld. — 1 škatlja 1 klg. po 3 gld.

To mazilo za usnje se naročuje istinito samo pri posestniku privilegija Karolu Russ-u na Dunaji 1 Wallfischgasse 3. Zaloga pri gg. Giuseppe fu Francesco Dreossi Cervignano.

Wir empfehlen geschäftl. als Bestes und Preiswürdigstes

**Die Regenmäntel,
Wagendecken (Plachen), Bettlagen, Zeltstoffe**
der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegesministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

„Solide Firmen als Vertreter erwünscht.“

Oglas družinam.

Dasiravno je colnina od kave jako porasla, dobivajo se pri meni vendar vse sorte zmlate kave iz Terziške mehanične tvornice—po istih cenah, kakor poprej. In ta kava mora v resnici vsakemu vstrezati bodi glede cene, bodi glede dobrote.

Anton Mazzoli
V Gorici v gosposki ulici.

Koristno naznanilo

prečast. duhovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenihih sveč lastnina **Alojzija Bader-ja** v Gorici, ki je bila odlikovana s srebrno svetinjo pri razstavi v Gorici leta 1854. in v Trstu leta 1871., ravno tako s častnim diplomom pri svetovni razstavi v Monakovem l. 1855., v Parizu l. 1855. in na Dunaji l. 1873., z bronteno svetinjo na zadnji svetovni razstavi v Parizu l. 1878, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, katere lepo, mirno in počasi gorijo in prav nič ne kapajo, se ne kidajo in ne onečedijo altarja.

Cena jim je gl. 2.68 K.o sveče iz čistega voska od čebel l. vrste, katere priporočam visokocastiti duhovščini; gl. 2.33 K.o od II. vrste.

Priporoča tudi svoje sveče, ki se imenujejo voščene (zmes, Kunstwachs), katere so prav enake onim iz Beneške fabrike in kojih zaloga je v Korminu.

Take sveče ki se v Korminu prodajajo za voščene in plačujejo po gl. 2.40 prodaje podpisani po gl. 1.90 K.o.

Alojzij Bader.

Zalogo mojih sveč ima tudi **Štefan Kralj** bandar v Kanalu, **Janez Sorč** štacunar v Boveu, **Janez Goljevšček** novi štacunar v Sežani.

Plačuje se ob koncu leta, ali pa 5 kr. odbitka pri kilo, ako se precej plača.

Važno naznanilo prečastiti duhovščini.

Moja umetna znajdba se ne boji konkurencije.

Po dolgih in trudapolnih skušnjah posrečilo se mi je pozvedeti, kako se dá po umetnem načinu očistiti in trajno ter bliskeče svitla narediti razna cerkvena oprava: medena, steklena, srebrna, posrebernjena, zlata in pozlačena; kako se olepšuje marmor in kako se ozaljšujejo na platno slikane podobe.

Nadejam se, da bode prečast. duhovščina to neprecenljivo najdbo — ki se je do zdaj težko pogrešala, radostno sprejela ter me z mnogimi naročili počastila. Posebno vtegne še to ugajati, da sem pripravljen na zahtevanje prečast. gospode duhovnike, pa tudi cerkvenike podučiti, kako se dotična dela opravljajo.

Vzel si bodem čast, da se s časoma pri prečast. duhovščini osebno oglašim.

Ako bi se mojega dela o priliki cerkvenih praznikov ali o posebnih svečanostih potrebovalo, postrežem prav rad in naglo.

O do sedaj končanih delih imam prav častna spričevala, katere sem vselej pripravljeno pokazati.

V Ajdovščini na novega leta dan 1879.
Tone Cajlar.